

MIHÁLY DRESCH QUARTET WITH CHRIS POTTER

Zea

BMC 2016, 72:44

Uznávaný maďarský hudebník Mihály Dresch (1955 Budapešť) uvádí své nové album *Zea* vzpomínkou, jak se v roce 2008 poblíž Balatonu seznámil prostřednictvím jeho maďarské ženy s americkým tenorsaxofonistou a basklarinistou Chrisem Potterem (1971 Chicago, který má mimochodem na svém kontě 150 alb). Slovo dalo slovo, jamování dalo jamování a výsledkem je konec konců přítomné album, nahrané na divadelním festivalu. Příběh je příběh; ještě důležitější však je vzájemná shoda, která mezi oběma muzikanty (ne)vědomě vznikla a dovoluje jim dobrat se až minuciózního souznění. Sám Dresch hraje na tenor, sopránku a fuhun a v jeho kvartetu soudržně excelují cimbalista Miklós Lukács, kontrabasista Ernő Hock a hráč na bicí István Baló. Sám je autorem pěti skladeb z osmi (dvě svěřil Potterovi), ale jako vstup zvolil předlohu Eda Blackwella. Právem. Právě ona rozhoupá blahobytně rozkurážený přístup, rozverně nahánčlivý, ve kterém se oba saxofonisté nejenom doplňují, ale vzájemně prozařují neuchvátanou bystronohostí a rozprostřou se až do příčetné skrumáže. Celek prostřídává distinguovaně rozpomínavou vláčností, výhřevně povlovnou, poskočnou honitbu tancechtivého folklórná, umanutě rejdivou (s vypočítavým cimbálem), střídavě oblačné vyvěrání s nevýstřelkovou, zato solidní umností, s jakou všichni domestikují dění, rázně sesumírovanou a bystřinovou probalancovanost, plnou proviřované usilovnosti, námluvně hloubavou zlíbežnost, svorně dotvrzovanou do nejjemnějších zátočin subtilnosti, přesvědčivé plynutí crescend a decrescend, vzájemně se vyvažujících, i horalsky vzdouvavou hybnost s náběžnostní řádílostí a uřícenostní kolotočností. Vše je tu celistvě dokonavé, nosné a vznosné do posledního tónu nebo zachvění, vytříbené až do nezmatečných (trumfujících se) sól, bez omšelostního záplatování. Saxy jsou lahodné, potěšlivé i rušné, prostupně se zdialogizovaně zobjímávají, fuhun přidá nepovšechnost, bicí jsou nehamižné, ale důsažné, cimbál míří k folklórním kořenům a dokáže děj zezávratnit, basa je zámluvně námluvná. Tak vida, k čemu může vést takové setkání poblíž Balatonu. Jenom ta kýžená vnitřní shoda tu musí být predestinována, jinak by to asi takhle nefungovalo.

Z. K. Slabý